

ved sit indgaaende Kendskab til dansk Fugleliv, som til Dyreverdenen i det hele. Det glædede ham at vise de maledede Fugle til Slægt og Venner, men beskedent afværgede han al Ros af sine, som han sagde, dilettantiske Tegneforsøg.

Se, det er alt, hvad jeg har at sige om min gamle, afdøde Lærer og Ven som Fuglekender eller maaske rettere Fugleven. Jeg indledte med at lade forstaa, at større Nyheder maatte Læseren ikke vente, det hele skulde være som et Par friske Penselstrøg paa Billedet af en kendt, dansk Naturforsker. Jeg tager dog vel næppe Fejl ved at mene, at Rostrups mangeaarige, regelmæssige Optegnelser om en Række danske Trækfugles Ankomsttider, vil have Værd for den, som før eller senere gaar i Lag med den interessante Opgave, en samlet Fremstilling af Fugletrækket før og nu.

I en af de Sange som fremkom i Anledning af Festen for Rostrups 70aarige Fødselsdag 1901 lader Digteren ham udtale sig saaledes: »Hvorfor skal jeg drage ud til fremmed Land? Her er nok at tage op — her ved danske Strand« —.

E. Rostrup er jo bleven kaldt den mest danske af vore Naturforskere. Med Rette; han kendte vort Lands Natur som faa andre, og selv om hans Livs Hovedgerning var knyttet til Planternes Verden, véd vi dog nu, at han paa sine videnskabelige Strejftog ogsaa naaede et godt Stykke ind i Fuglenes skønne, lyse Rige.

PODICIPES GRISEIGENA MAJOR, TEMM. & SCHL. OG TRINGA MACULATA, VIEILL. SKUDTE PAA ISLAND.

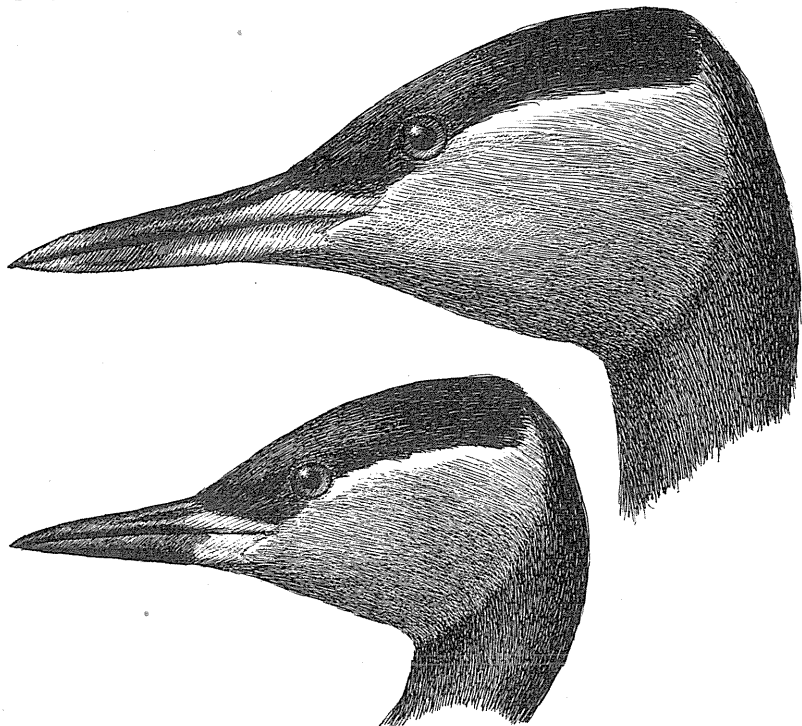
AF

E. LEHN SCHIØLER.

I »Beitrag zur Kenntnis der Vogelwelt Islands« nævner B. Hantzsch efter Grøndal, Fuglatal bls 52 og Ornith 1886 S. 369, den graastrubede Lappedykker, *Podiceps griseigena typica*, Bodd., som truffen en Gang paa Island ved Keflavík i December 1885¹. Fuglen viste sig ved Sektion at være en Han, men — tilføjer Hantzsch — »wo sich der Balg des Vogels befindet, konnte ich leider nicht erfahren. Ganz ausgeschlossen ist nicht, dass es

¹ Se ogsaa Slater: Birds of Iceland, Side 136.

sich, entgegen den Angaben, um den amerikanischen *Colymbus griseigena holboellii*¹ gehandelt hat, zumal die Mehrzahl der in Südgrönland erlegten Exemplare dieser Form gleichfalls aus dem Spätjahre stammt«.

Øverst: *Podiceps griseigena major*, Øfjord Juni 1907. Nederst: *Podiceps griseigena typica* ♂, Søborghus Mose 27 April 1909.

Imellem en Del udstoppede Fugle, som Hr. G. Dinesen havde samlet under et Ophold paa Island (i Omegnen af Husavik) i 1907 og hjembragt til Danmark, fandtes en graastrubet Lappedykker af den store Race. Fuglen er skudt i Juni Maaned 1907 paa Øfjord og findes nu i min Samling; den er i Parringsdragt (ikke kønsbestemt) og stemmer i Størrelse godt med de Maal,

¹ *Colymbus griseigena holboellii* = *Podiceps griseigena major*. Af mange Forfattere bruges nu Slægtsnavnet *Colymbus* for Lappedykkere, idet Linné S. N. ed. 10. I 1758 har ment disse, da han anvendte Slægtsnavnet *Colymbus*, som altsaa faar Forrang for *Podiceps*, indført af Latham 1790; *Podiceps* er imidlertid en urigtig Form — skulde være og skrives nu altid *Podiceps*; se den morsomme Fodnote hos Coues: Key to N. Am. Birds Vol. II Side 1051.

som opgives af Baird, Brewer & Ridgway: Water Birds of North America Vol. II S. 429 og af H. Winge i Grønlands Fugle S. 131 for 3 grønlandske Skind i Zool. Museum her.

Fuglen fra Island viser følgende Maal:

Næblængde	Vinge	Mellemfod	Ydertaa
49 mm.	204 mm.	67 mm.	86 mm.

Skindene i Zool. Museum fra Grønland iflg. Winge l. c.:

Næblængde	Vinge	Mellemfod	Ydertaa
52 mm.	—	62 mm.	78 mm.
49 -	—	65 -	83 -
49 -	198 mm.	63 -	78 -

To Skind af Fugle i min egen Samling, begge fra Julianehaab, Grønland ♂ (?) Novbr. 1905 og ♀ 21 Novbr. 1908, maale:

Næblængde	Vinge	Mellemfod	Ydertaa
53 mm.	190 mm.	64 mm.	80 mm.
53 -	205 -	65 -	83,5 -

O. Helms opgiver D. o. F.s Tidsskr. 4de Aarg. S. 130 følgende Maal for en ved Cap Dan paa Grønlands Østkyst skudt Lappedykker (gl. Fugl i Vinterdragt):

Næblængde	Vinge	Mellemfod	Ydertaa
52 mm.	200 mm.	65 mm.	80 mm.

Til Sammenligning hid sættes Maalene af nogle gamle Hanner og Hunner fra Danmark.

Hanner (alle i Parringsdragt):

	Næblængde	Vinge	Mellemfod	Ydertaa
	mm.	mm.	mm.	mm.
Isefjorden 22 Septbr. 1907	42,5	178	57	73
Søborghus Mose 8 Maj 1905	42	169	58	73
Skarre Sø, Mors, 25 Maj 1899 ..	40	184	58	74
Nordfyn 11 Maj 1902	40	184	58	73
Skarre Sø, Mors, 25 Maj 1899 . . .	40	179	54	73
Isefjord 16 April 1906	39	184	57	70
Skarre Sø, Mors, 25 Maj 1899 . . .	39	168	55	71
— — 22 - 1899	38,5	176	53	75
Søborghus Mose 27 April 1909 ..	38	174	52	65
— — 8 Maj 1905	37,5	182	57,5	72
Gennemsnit	40	178	56	72

Hunner (5 ere i Parringsdragt; de to, skudte 23 Novbr. 1906 og 1 Januar 1909, ere i Vinterdragt, men Sektionen viste, at de havde ynglet).

	Næblængde mm.	Vinge mm.	Mellemfod mm.	Ydertaar mm.
Øresund 8 Maj 1898	41	183	59	73
Søborghus Mose 27 April 1909 ..	39	166	56	72
Hundested 23 Novbr. 1906	39	164	56	70
Isefjorden 1 Januar 1909.....	38	166	54	67
Bygholms Vejle, 28 Maj 1898 ...	37	165	57	69,5
Skarre Sø, Mors, 23 April 1899 ¹ .	37	164	51	68,5
Isefjorden 14 April 1906	36	184	56	65
Gennemsnit...	38	170	56	69

Fire unge Fugle:	Næblængde mm.	Vinge mm.	Mellemfod mm.	Ydertaar mm.
Køge Bugt 25 Septbr. 1899 ♂....	44	181	59	76
Kalveboderne 21 Oktbr. 1904 ♂..	42,5	174	57,5	74
Isefjorden 22 Septbr. 1907 ♀....	41	174	58	71
Kalveboderne 21 Oktbr. 1904 ♀..	40	170	55	73

Det er første Gang, *Podiceps griseigena major* nævnes med Sikkerhed fra Island, men da Keflavík Fuglens Skind ikke har kunnet undersøges, er det jo muligt, at Lappedykkeren fra Øfjord i Virkeligheden ikke er den første Gæst af Racen *major*. Bjarni Sæmundsson meddeler desuden i »Skýrsla um hið islenzka náttúrufræðisfélag« 1905—06 og 1906—07 S. 26, at en graastrubet Lappedykker er skudt »á Skerjafirði 27 Januar 1906« og i »Skýrsla« for 1909 og 1910 S. 32, at Nielsen i Eyrarbakki fik en fra Hjalla i Ølfus, skudt 13 Januar 1909. Om den første af disse Fugle siges, at den var en fuldvoksen Hun, 50 cm. lang; dette kunde nok — skønt andre Maal ikke gives — tyde paa, at den tilhører Racen *major*, og ved nærmere Undersøgelse vil dette maaske ogsaa vise sig at være Tilfældet for den anden Fugls Vedkommende.

¹ A. H. Faber skriver (Morsø's Fugle, Side 37): »Den 11 Maj 1884 saa jeg et Par (Rødhalsede Lappedykkere) svømmende i Skarre Sø; ellers har jeg aldrig bemærket den eller nogen anden Lappedykkerart paa Mors«. Den graastrubede Lappedykker ynglede i betydeligt Antal i Skarre Sø i 1898, 99, 1900—1905; siden har jeg ikke besøgt Stedet. Saavel den ørede Lappedykker, *Podiceps nigricollis Sander*, som den lille Lappedykker, *Tachybaptus minor (Gml.)* ynglede sammesteds.

I saa Fald vilde vel den typiske Form retteligst være at slette af den islandske Liste.

Tringa maculata Vieill. er derimod en helt ny Art for Islands Fuglefauna.

Hr. Dinesen, der i 1908 paany rejste til Island, har sendt mig et Skind af denne Fugl, skudt paa Mánaréyjar i Axarfjörðr 9 December 1909. Fuglen, der er mærket »Han«, har et meget udpræget Brystbaand, hvis Fjer ere slidte: Ryggens Fjer ere ogsaa slidte og blegede. Som bekendt adskiller *Tringa maculata* sig fra de øvrige Medlemmer af Rylegruppen ved, at dens Vinterdragt, i Modsætning til disses, ikke er meget forskellig fra Sommerdragten. (Se Elliott Coues: Key to North American Birds. Vol. II Side 816). Arten er amerikansk; den er oftere hjemsendt fra Grønland (se H. Winge: Grønlands Fugle Side 163) og er jævnlig truffen paa de britiske Øer; den hører til de hyppigste blandt de amerikanske Gæster i Europa. Skindet er nu overgaaet til Zoologisk Museum.

ANMELDELSER.

FAUNA OCH FLORA.

(Populär Tidskrift för Biologi. Utgifven af Einar Lönnberg; Stockholm. 1910.)

Femte Aargang af dette smukke Tidsskrift foreligger nu komplet i 6 Hefter, hvoraf Hefte 1—3 allerede er gjort til Genstand for Omtale i dette Tidsskrift.

I de øvrige Hefter findes ikke faa ornithologiske Afhandlinger; saaledes meddeler C. A. Hollgren nogle Tilfælde af den lille Fluesnappers (*Muscicapa parva*) Forekomst i Sverrig. Om Laplands-uglens (*Syrnium Lapponicum*) Yngleforhold giver Viktor Olofsson en Meddelelse, der er illustreret med Gengivelser af Fotografier af Reder og en gammel Hun med Unger. Af Nils Gyldenstolpe foreligger en Afhandling om Algiers Fugle og James Bucklands Foredrag ved den V. internationale ornithologiske Kongres, om Fugleødelæggelse Verden over, findes i Oversættelse. Blandt de mindre Meddelelser bemærkes en Notits om, at Egernet æder Granlusens Galler; ved at sammenligne det vedføjede Billede med Fotografiet i Docent Stamms i nærværende Tidsskrift trykte Afhandling om Korsnæb som Galleædere, faar man dog Indtrykket af, at ogsaa de svenske Galleædere er Korsnæb. I en lille Notits berettes om, hvorledes Stillidsen (*Carduelis elegans*) i 1880 indførtes til Australien, hvor den allerede nu har formeret sig i den Grad, at den anretter betydelig Skade paa Frugt- og Hvedefarme; man har derfor følt sig foranlediget til at udbetale en Præmie paa hver dræbt Stillids. »Så kan det gå med missriktade akklimatiseringsforsök.« A. C.